

Sygn. akt VII U 1642/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 17 sierpnia 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1642/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 sierpnia 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił W. J. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). W uzasadnieniu podano, że na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że nie uznał za udowodnione jako okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) w L., ponieważ w przedłożonym świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano stanowisko pracy niezgodne z wykazem.

W odwołaniu od decyzji W. J. wniósł o ustalenie, że przez ponad 15 lat wykonywał prace w warunkach szczególnych i przyznanie z tego tytułu prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonych decyzjach (k. 3 a.s.).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. J., urodzony w dniu (...), złożył w dniu(...) roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku (k. 1-4 a.e.). Do wniosku dołączył dokumenty dotyczące zatrudnienia, a także świadectwa pracy w szczególnych warunkach na podstawie których uznano okres 1 rok 4 miesiące i 6 dni pracy w szczególnych warunkach i nie uznano za takowy okres od 1 kwietnia 1976 roku do 26 listopada 1990 roku w Zakładach Produkcji (...) w L. na podstawie świadectwa z dnia 29 listopada 1990 roku.

Organ rentowy ustalił, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się łącznym okresem składkowym wynoszącym 25 lat 10 miesięcy i 3 dni.

Od dnia 3 października 1974 roku do dnia 26 listopada 1990 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w L.. Z dniem 3 października 1974 roku rozpoczął pracę na stanowisku stażysty a następnie ślusarza narzędziowego na którym pracował do 10 lutego 1976 roku na(...)(wnioskodawca nie wnosił o uznanie tego okresu za pracę w szczególnych warunkach). Następnie od dnia 11 lutego 1976 roku został przeniesiony na stanowisko elektrodrażacza na (...). Na tym stanowisku obsługiwał drążarkę elektryczną którą wytwarzał formy do przetwórstwa tworzyw sztucznych, wykrojniki, tłoczniaki. Wytapiał w materiale w wysokiej temperaturze matryce i kształty. Przy tej czynności unosiły się gazy, praca była przy użyciu nafty.

Następnie z dniem 1 października 1986 roku został przeniesiony na stanowisko mistrza obróbki ręcznej na (...) na tym stanowisku pracował do końca zatrudnienia tj. 26 listopada 1990 roku. W tym okresie wnioskodawca nadzorował pracę kilkunastu ślusarzy montujących narzędzi, organizował front robót, pilnował aby na czas były dostępne wszystkie części do montażu, nadzorował wykonanie prób na tryskarkach, nadzorował dyscyplinę pracy, prowadził dokumentację biurową, bilansował ilość przepracowanych godzin, przydzielał premie, rozwiązywał problemy techniczne, prowadził listę obecności. Pracował na swoim biurku przy kierowniku. Czynności biurowe według świadka zajmowały około 15% czasu pracy (zeznania świadków A. G. (2) k. 24v a.s., Z. M. k. 25 v a.s., zeznania wnioskodawcy k. 10v,16 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody z dokumentów oraz zeznań świadków i wnioskodawcy, które są spójne, wzajemnie się uzupełniają a tym samym zasługujące na przymiot wiarygodności.

Przystępując do oceny dowodów osobowych należy stwierdzić, że przesłuchani w sprawie świadkowie to osoby obce dla wnioskodawcy. Świadczenie pracowali razem z wnioskodawcą w (...). Mieli więc oni możliwość obserwacji wnioskodawcy w pracy i orientowali się w wykonywanych przez niego obowiązkach. Zeznania świadków są w tym zakresie logiczne i spójne, korelują z zeznaniami skarżącego i zgromadzonymi w aktach dokumentami.

Powyższa ocena dotyczy również zeznań samego wnioskodawcy, skoro były one zgodne z wiarygodnymi zeznaniami świadków. Treść jego zeznań znalazła potwierdzenie nie tylko w zeznaniach świadków, ale również w dowodach z dokumentów. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania jego zeznań, wobec czego Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony również w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawarte w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych wnioskodawcy. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne oraz wydane przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień. Sąd uznał je za wiarygodne w pełni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227, ze zm.), zwanej dalej ustawą FUS, mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura, taka przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy, w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według art. 32. ust. 2 cytowanego artykułu za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 cytowanej normy prawnej stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury W. J. musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć wiek emerytalny obniżony do 60 lat;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) mieć rozwiązany stosunek pracy;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnić:
 - a) co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz
 - b) staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

W toku postępowania sądowego ustalono, iż wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace w warunkach szczególnych będąc zatrudnionym w Zakładach (...) w L. na stanowisku drążacz elektrokorozyjny. Były to

bowiem prace wymienione w cytowanym rozporządzeniu Rady Ministrów, w wykazie A, dziale III poz. 16 „obsługa pieców spiekalniczych i obróbka końcowa węglików”.

Za okresy wykonywania pracy w warunkach szczególnych warunkach nie można natomiast uznać okresu pracy na stanowisku mistrza obróbki ręcznej na wydziale TN. Praca taka nie została bowiem wymieniona w cyt. Rozporządzeniu Rady Ministrów. W okresie zajmowania tego stanowiska wnioskodawca nadzorował prace ślusarzy obróbki ręcznej stanowiska nie ujętego w rozporządzeniu a ponadto wykonywał szereg prac o charakterze biurowym, które również nie kwalifikują się do prac w szczególnych warunkach. Akta osobowe skarżącego nie są kompletne i wynika z nich, że od dnia 1 października 1986 roku wnioskodawca zajmował to stanowisko do końca zatrudnienia. Świadkowie również potwierdzili okoliczność, że wnioskodawca w tym czasie wykonywał pracę umysłową, a bez tego okres skarżący nie będzie się legitymował wymaganym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Bezspornym jest, co prawda, że skarżący nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ukończył (...) lat i na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się, co najmniej 25-letnim stażem pracy. Jednakże w toku procesu nie wykazano, że W. J. nie przepracował 15 lat na stanowisku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie spełnił zatem wymogów do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku, toteż jego odwołanie podlegało oddaleniu.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.